smluvně upraven ještě s těmito státy (v abecedním pořádku): s Belgií, Bulharskem, Dánskem, Estonskem, Francií, Italií, Jugoslavií, Litvou, Lotyšskem, Německem, Nizozemskem, Polskem, Portugalskem, Rumunskem, Řeckem, Spojenými státy severoamerickými, Španělskem, Švédskem, Tureckem a s Velkou Britanií.

V roce 193 vešla naše republika v extradiční (průvozní) styk se 17 cizími státy, a to celkem ve 214 případech. Vydání do ciziny z ČSR. bylo 105, vyžádání z ciziny 75, průvozů po stránce aktivní i pasivní 34. K tomu nutno připočísti ještě 88 případů (138 osob) t. zv. převzetí trestního stíhání, jež nastupuje místo extradice, brání-li jejímu povolení princip, nevydávati vlastní státní příslušníky. Tak vydávací styk čsl. vykazuje v roce 1933 celkem 302 věcí.

Úřad pro právní poradu pro německý lid (Amt für die Rechtsbetreuung des deutschen Volkes) byl slavnostním způsobem uveden v činnost v Hamburku dne 15. dubna t. r. Bude mu podřízeno na 2000 právních poraden v celé říši, které nahradí dosavadní podobné instituce korporací územních i zájmových, jakož i advokátních spolků. Vedle nich budou nadále trvati zvláštní poradny, omezující se výlučně na obor práva pracovního. Poradny jsou vedeny právními zástupci (advokáty), kteří tuto funkci zastávají jako čestnou podle turnu. Je-li třeba obšírnějšího zpracování právní záležitosti, postoupí ji poradna podle turnu advokátní kanceláři. Poradny jsou přístupny příslušníkům německého národa, kteří nemohou platiti zákonné advokátní poplatky a výdaje, za mírný poplatek, který může býti v případech zvláštní nouze i zcela prominut.

Obhájcova povinnost mlčenlivosti. V Německu se v poslední době zdůrazňuje, že nesmí býti úkolem obhájce napomáhati zločinci, aby vyvázl beztrestně, ale že jest jeho povinností přispívati též k vypátrání pravdy. Zvláště se diskutuje o otázce, jak si má obhájce počínati, jestliže se mu klient dozná, ale v hlavním přelíčení čin popírá. V časopise říšského sdružení právních zástupců Juristische Wochenschrift zastává se názor, že v takovém případě měl by býti obhájce zproštěn povinnosti mlčenlivosti. Doporučuje se, aby obhájce sepsal o doznání protokol a zaslal jej soudu, nebo aby odepřel další hájení, odpírá-li mandant opakovati před soudem doznání; soud by měl prý míti právo zbaviti obhájce povinnosti mlčenlivosti; konečně se navrhuje, aby soud byl oprávněn tázati se obhájce po důvodech, proč vypovídá svůj mandát. Obhájci by nesměl býti uvedený postup nikterak na újmu. — Zapomíná se arciť, že doporučovaná reforma by velmi oslabila důvěru mandanta k obhájci; vedla by patrně k tomu, že by obviněný nepověděl pravdu ani obhájci, pokud by si jej vůbec zřídil.

Knihy zaslané redakci. Jednota pro podporu soudů Velké Prahy v péči o mládež u soudu mládeže v Praze II. Zpráva o činnosti za r. 1933. Praha 1934. — Devisové předpisy československé. XVII. doplněk (stav k 1. květnu 1934). Příloha k číslu 90 (4) Zpráv Národní banky československé za měsíc duben 1934.